

коны-тѣ и свещенницы-тѣ и отважда си; а тѣ юще три дни варѣтъ миро-то, и непрестанно четвѣтъ свѣто евангеліе, а на великомъ-тѣ срѣдѣ г҃ождатъ и миризмы въ миро-то, и го налѣйтъ въ двана-десетъ взголѣмы сѣдовѣ, кой-то съ числомъ-то си означаватъ апостолы-тѣ.

Само освѣщеніе мира быва на великий четвѣр-токъ, и тогака сѧ изостава умовеніе ногъ но освѣщеніе єла сѧ не изостава; сѣкиго, кой-то иска, свещенницы-тѣ го помазватъ съ свѣтымъ єлѣй, и та-ка прїимва тѣзи тайнѣ.

Прѣди часове-тѣ владика-та излѣзва съ сички-тѣ свещенницы отъ цѣркви, и отважда въ дворъ-а за приготвены-тѣ съ миро-то сѣдовѣ, кой-то свещенницы-тѣ вносатъ въ олтаръ-а съ славѣ, гдѣ-то г҃ождатъ около жертвеннникъ, а докато идѣтъ тѣ така, пѣвцы-тѣ пѣютъ: „благословенъ си Христѣ Боже нашъ, който събра премудры ловци и проводи имъ святаго Духа, и чрезъ тѣхъ улови цѣла свѣта, человѣколюбче, слава тебѣ!“

Тѣзи дванаадесетъ сѣдовѣ износятъ свещенни-цы-тѣ на великий входъ предъ свѣты-тѣ даровѣ, защо-то миро-то треба да сѧ освети на свѣтѣ трапезѣ како и тѣ; предъ сички-тѣ върви найста-рый-а архимандритъ, кой-то подъ сѣнкомъ-тѣ на дѣ-рипида като подъ крила ѵерхнимски драгоценный сѣдѣ съ миро; тойзи сѣдѣ означава онъ сѣдѣ съ миро, кой-то є излѣла Марія Магдалина на гла-вѣ-тѣ и на крака-та Исѹсокъ, кога-то сѧ клаше. Подири тѣхъ идѣтъ дроги сѣдовѣ, кой-то сѧ г҃ож-